

РЕШЕНИЕ

№ 25881

гр. София, 26.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Златка Илиева

ЧЛЕНОВЕ: Теодора Милева
Мария Ботева

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4721** по описа за **2026** година докладвано от съдия Мария Ботева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във връзка с чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ и чл. 21, ал. 1 вр. чл. 182, ал. 1, т. 3. вр. чл. 189, ал. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП./

Образувано е по касационна жалба, подадена от Н. И. И., ЕГН [ЕГН], [населено място], чрез адв. А. Д. - САК, против решение № 536/16.02.2026 г. по АНД № 17983/2025 г. по описа на Софийския районен съд, с което е потвърден електронен фиш Серия К, № 10786607 /ЕФ/ от 25.09.2024 г., издаден от СДВР, за налагане на глоба за нарушение, констатирано и заснето чрез автоматизирано техническо средство АТСС Cordon M2 с № MD1196 за нарушение по чл. 21, ал. 2 вр. ал.1 от ЗДвП и съответно е наложена глоба в размер 100,00 лева на осн. чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП.

С жалбата и с допълнителни писмени бележки преди съдебно заседание са отправени оплаквания за съществено нарушение на съдопроизводствените правила и нарушение на материалния закон, осн. по чл. 348, ал. 1 НПК, вкл. за недопустимост на съдебното решение, тъй като страните пред въззивния съд не били конституирани и нарушено право на защита предвид неуважаването на молбата за отлагане на делото. Изложени са пространни съждения относно тълкуването и прилагането на нормативни актове от различна степен, както и е цитирана съдебна практика. Моли съда да отмени оспорения акт и електронен фиш, алтернативно да обезсили обжалваното съдебно решение или да го отмени и върне делото за ново разглеждане от друг състав, претендира разноски. В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответната страна – СДВР, с писмени бележки изразява становище за неоснователност на касационната жалба. В открито съдебно заседание не се представлява. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение и издаване на изпълнителен лист, прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба и предлага да бъде оставен в сила оспорения съдебен акт.

Административен съд – София град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл. 348, ал. 1 НПК и съгласно разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, приема, че касационната жалба е допустима като подадена в преклузивния срок, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен съдебен контрол, и от процесуално легитимирано лице - страна в производството пред РС, за която оспореният акт е неблагоприятен.

Разгледана по същество - касационната жалба е основателна.

Производството пред Районен съд С. е образувано по жалба на Н. И. И., ЕГН [ЕГН], срещу електронен фиш, серия К, № 10786607 за налагане на глоба за нарушение, установено чрез автоматизирано техническо средство, издаден от СДВР, с което за осъществено на 25.09.2024 г. в 09,36 ч. в [населено място], [улица], посока на движение [улица]към Околовръстен път, нарушение по чл. 21, ал. 2 вр. ал.1 ЗДвП, констатирано и заснето чрез автоматизирано техническо средство АТСС Cordon M2 с № MD1196, е наложена “глоба” в размер 100,00 лева на осн. чл.189, ал. 4 във вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП. С оспорения съдебен акт районният съд е потвърдил ЕФ като правилен законосъобразен. За да стигне до този резултат, съдът е приел, че ЕФ е издаден от компетентен орган, съобразно предоставените му правомощия, в предвидената от закона форма, при спазване на административно производствените правила и изрично посочени фактически и правни основания за издаването му, при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон при подвеждането на процесните факти към относимата правна уредба. Съдът е обсъдил подробно фактическата обстановка по издаването на ЕФ, съгласно която на 25.09.2024 г. в 09,36 ч. с автоматизирано техническо средство АТСС Cordon M2 с № MD1196, било заснето движението на МПС "Ф. ЛТ 40", вид: товарен автомобил, с рег. [рег.номер на МПС] , в [населено място], [улица], посока на движение [улица]към Околовръстен път със скорост 72 км/ч, която била над максимално разрешената, като е посоченото в акта превишаване е за 22 км/ч при разрешена стойност на скоростта 50 км/ч. ЕФ бил връчен на жалбоподателя на 03.11.2025 г. и оспорен в срок на 17.11.2025 г.

Съдът е изложил мотиви, че съставеният електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство формално отговаря на изискванията на чл.189 ал. 4 ЗДвП, установяващи вида на данните, които следва да бъдат вписани в него. От материално правна страна съгласно анализа на доказателствените източници е достигнат извод, че се потвърждавали по категоричен и недвусмислен начин фактическите констатации, изложени в електронния фиш касателно извършеното нарушение – място, време и лице, като в приложения снимков материал от АТСС са посочени GPS-координати, като по този начин мястото на нарушението е определяемо и същото съответства на посоченото в електронния фиш. Обсъдени са доводите по отношение на правото на защита, изрично е съобразена разпоредбата на чл. 189, ал. 5 ЗДвП като по делото и от страна на жалбоподателя не сочи да е подавал декларация с посочване на друго лице, което да е управлявало автомобила. Съдът е приел, че не са налице твърдените пороци на ЕФ и в процедурата по издаването му, като изрично са обсъдени доводите на жалбоподателя.

На следващо място е приел, че са изпълнени и предпоставките на материалния закон, обсъдено е деянието от обективна и субективна страна, както и че същото не съставлява маловажен случай, което разкривало типична, а не по-ниска степен на обществена опасност. Размерът на глобата бил определен в абсолютна стойност и неговото обсъждане се явявало безпредметно. В заключение съдът е приел, че доводите на жалбоподателя не намират опора в доказателствения материал по делото.

Настоящият касационен съдебен състав на Административен съд – София град, като прецени доказателствата по делото, доводите и възраженията на страните, и извърши служебна проверка за валидността, допустимостта и съответствието с материалния закон на обжалваното решение, по арг. чл. 218, ал. 2 АПК вр. чл. 63в ЗАНН, намира касационната жалба за основателна по следните съображения:

Отправените с касационната жалба оплаквания релевират на тези, с които е сезиран районният съд, но са посочени и твърдения за конкретни пороци на процесуалните правила, които съдът намира за съществени.

При извършената служебна проверка настоящият касационен съдебен състав на Административен съд София - град констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила в хода на съдебното производство пред РС София. На първо място следва да се посочи, че не са налице такива пороци, които да обуславят неговата недопустимост. Действително по делото липсва изричен съдебен акт за насрочване на делото, както и за конституиране на страните. Но според настоящия касационен състав последното не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като процесуалните отношения за страните възникват с упражняване на правото за подаване на жалбата и страните следва да са същите като индивидуализирани с оспорения акт и самият жалбоподател в последствие. С надлежното призоваване на страните и явяването им в открито съдебно заседание се обезпечават процесуалните им права и поведение, а изложените в този смисъл доводи са неоснователни.

На следващо място, съдът намира за основателно оплакването за нарушено право на защита с оглед неуважаването на молбата на жалбоподателя, чрез процесуалния представител, за отлагане на делото. Съгласно данните по делото същото е образувано в СРС на 16.12.2025 г. Изготвен е списък за призоваване на страните за открито заседание на 29.12.2025 г. и съответно призовки от 19.12.2025 г. Призовката за жалбоподателя е върната в цялост след посещение на адреса на 23.12.2025 г. /л. 30-33/. Приложен е протокол за призоваване по телефона на 23.12.2025 г., в който е отразено, че адв. Д. имал организирано пътуване и на 29.12.2025 г. е извън С.. В деня на заседанието е постъпила изрична молба от адвокатата с горните съображения като с оглед ефективно упражняване на процесуалните права моли да бъде отложено делото за друга дата, за която страните да бъдат редовно уведомени. Видно от протокола от проведеното същия ден заседание молбата за отлагане е докладвана, съдът е приел, че не са налице процесуални пречки да даване ход на делото и е даден ход на делото, вкл. по същество. В протокола не са изложени съображения на съда по молбата за отлагане, съответно мотиви, че приема същата за неоснователна с оглед хода на съдебно производствените действия. При това положение съдът намира, че оспореният съдебен акт е постановен при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като без процесното производство да е бързо и при липса на изложени мотиви от съда по молбата за отлагане, делото е решено в едно съдебно заседание без явяване на страните, като вкл. от страна на ответника са представени бележки след заседанието – едва на 06.01.2026 г., приложени по делото /л. 40/, при условия че видно от протокола съдът не указал възможност на страните за представяне на писмена защита. Нарушението е съществено с оглед пълноценното упражняване на правото на защита и приложеният ред, по който делото е

насрочено и са призовани страните, доколкото производството не е бързо, а по аргумент на противното дори при бързо производство са уредени процесуални действия, които могат да се извършват в срок не по-дълъг от седем дни. В процесния случай призоваването безспорно е в кратък срок, и макар да не е налице нормативно ограничение за това, предвид постъпилата молба за отлагане и непроизнасянето на съда по нея е довело до препятстване на правото на жалбоподателя да ползва пълноценно адвокатската защита, която е ангажирал, съответно да упражни правото си на защита.

Въз основа на изложеното касационният съдебен състав на Административен съд София-град приема, че обжалваното решение е неправилно, а подадената от Н. И. И., ЕГН [ЕГН], [населено място], касационна жалба за основателна, поради което е дължима отмяна на решение № 536/16.02.2026 г. по АНД № 17983/2025 г. по описа на Софийския районен съд, и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд с ново призоваване на страните в разумен срок и разглеждане на делото в открито съдебно заседание.

При този изход на спора исканията на страните за присъждане на разноски следва да се разгледат в новото съдебно производство пред въззивния съд.

Водим от горното и на основание чл. 222, ал. 2, т. 1 АПК вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, XVI касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № 536/16.02.2026 г. по АНД № 17983/2025 г. по описа на Софийския районен съд, с което е потвърден електронен фиш Серия К, № 10786607, издаден от СДВР, за налагане на глоба за нарушение, констатирано и заснето чрез автоматизирано техническо средство АТСС Cordon M2 с № MD1196, за нарушение по чл. 21, ал. 2 вр. ал.1 ЗДвП и съответно е наложена глоба в размер 100,00 лв. на осн. чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд при спазване на мотивите на настоящото решение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: